

Dokazali bomo, da je Kangler iz vrste razlogov neprimeren kandidat za nosilca javne funkcije, saj je nevreden zaupanja volivcev, zaradi česar bi mu bilo v prihodnje potrebno onemogočiti, da bi ponovno postal poslanec ali župan. Njegova pretekla ravnanja so zaradi njegove osebnostne narave in idej, ki jih zagovarja, zlasti pa zaradi načina, kako vpliva na življenje posameznikov in skupnosti, jasen in prepričljiv dokaz, da sodi Kangler na smetišče zgodovine in da smo zaradi njegovega delovanja v politiki bili do sedaj neposredno opeharjeni vsi občani Maribora, posredno pa oškodovani tudi vsi državljani Republike Slovenije. Naše trditve imajo trdno osnovo, saj so posledica analize dela Franca Kanglerja na Mestni občini Maribor, izhajajo iz pričevanj očitvidcev, ki Kanglerja zelo dobro poznajo in iz zapisov oziroma poročanj medijev o poteku njegovih kazenskih postopkov.

Namen zapisa torej je ljudem pokazati, kdo v resnici je Franc Kangler.

Splošno znano je, da je Franc Kangler nekdanji poslanec DZ in župan Maribora in aktualni državni svetnik. V hramu demokracije je bil izvoljen trikrat, leta 2006 pa je na županskih volitvah premagal dotedanjšega župana Borisa Saviča in se vselil v mestno hišo. Postal je župan drugega največjega mesta in kot tak varuh zakonitosti, glasnik demokracije in gospodar občinske blagajne. Toda že prvega dne je zaposlenim na občini postalo jasno, s kom bodo imeli opravka. Franc Kangler je brezobzirno obračunal z vodilnimi uradniki, za katere je menil, da prihajajo iz drugače mislečih političnih opcij in na ključne pozicije namestil strankarsko preverjene, vendar neizkušene in s pomanjkljivim strokovnim znanjem opremljene uradnike, ki so v nadaljnjih šestih letih slepo izpolnjevali vse njegove ukaze, pri tem pa pogosto niso upoštevali zakonov. Občina je kmalu postala strogo zaprt sistem, v katerega je Kangler z metodami nadzorovanj, zastraševanj in kaznovanj vpeljal model totalitarizma, ki je v slovenski javni sferi do sedaj brez primere. Politiko lokalne samouprave je s kršitvami zakonov obrnil v prid izbrancev, ki so s projekti občine na račun davkoplačevalcev mastno zaslužili in zelo obogateli, mesto pa je tonilo vse bolj proti dnu. Po hodnikih občine sta se razpasla klientelizem in korupcija, zato je občino sprva vzela pod drobnogled KPK, kasneje pa tudi Računsko sodišče in policija. Prav slednja je zoper Kanglerja in njegove pomagače sprožila obsežen kazenski postopek, decembra 2012 pa je moral Kangler pod težo obtožb o korupciji kot župan odstopiti. Z vztrajnostjo in denarjem, ki si ga je z leti nagrabil je Kangler s pomočjo vplivnih odvetnikov, nezainteresiranega pravosodja in nekaterih desnih politikov, vse postopke na sodišču izničil, jeseni 2017 pa je z vztopom v državni svet postal spet politično aktiven, kar je svojevrsten fenomen. Njegov pravi cilj je ponovni vstop v parlament in morda celo v vlado, v kolikor mu to ne bi uspelo, pa je njegova želja, da ponovno zavlada Mariboru. Za naskok na državno politiko je celo ustanovil Novo ljudsko stranko, ki naj bi temeljila na civilizacijskih temeljih krščanske Evrope, na vladavini prava, na spoštovanju ustavno zagotovljenih človekovih pravic in svoboščin ter na